

Прийдуть задушні дні. Родичам діти,
Братові сестри і другові други
Останні кинуть на могилу квіти,
Як доказ пам'яті, любові й туги.

Настане ніч, й квітки почнуть казати
Мерцям про світ, котрий вони лишили,
І про людей, яких прийшлося пізнати,
Заки їх смерть загнала до могили.

І скорше буде час для них минати
На цій розмові, тихій і сердечній,
І менше скучно буде їм лежати
В цій темряві глибокій, безконечній...

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Осінь»](#);